

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות כד.

מסורת הש"ס

(א) וכוונתו ה' (ב) תפנית
(ג) כיצד (ד) כיצד
(ה) וכוונתו ה' (ו) תפנית
(ז) כיצד (ח) כיצד
(ט) וכוונתו ה' (י) תפנית
(יא) כיצד (יב) כיצד
(יג) וכוונתו ה' (יד) תפנית
(טו) כיצד (טז) כיצד
(יז) וכוונתו ה' (יח) תפנית
(יט) כיצד (כ) כיצד
(כא) וכוונתו ה' (כב) תפנית
(כג) כיצד (כד) כיצד
(כה) וכוונתו ה' (כו) תפנית
(כז) כיצד (כח) כיצד
(כט) וכוונתו ה' (ל) תפנית

גליון הש"ס

נח' שלא ירד לאומנות
חבירו. עין כ"ב דף
כ ע"ב ומטהדרין דף
סא ע"א: שם אש'
ברית קובד בזמנים.
כדלמא כנא מליעא דף ע
ע"ב: שם דלמא באבדיה
החזקתם: מטהדרין דף
קט ע"ב:

הנהגות הב"ח

(א) גברא משמוע דמיס
כגון ר"א בר' שמעון
דלא שמע בדילוחא דלורנא
מרבנן:

מוסף רש"י

[illegible]

שִׁים מֵאֵה וְחָד סָרִי, וַהֲיִינוּ דְלִמְכִּיז (דְּמִוּרָה כֹּהֵל לָנוּ מִשָּׁה וְשִׁמְשִׁי מִפִּי הַבְּנוּרָה הִרִי שִׁית מֵאֵה וְתִלְסִירִי: מִפִּי הַבְּנוּרָה שְׁמַעְנוּס, דְּלִמְכִּיז) וְהַעֲמִידִין עַל אֲחָס שְׁמַעְנוּס בְּמִכְתִּילֵאֵל; וְהַעֲמִידִין עַל אֲחָס שְׁמַעְנוּס, שְׁבַחְתֵּהּלָהּ הִיוּ לְדִיקָס וְיִחִיו וְיִכְוִילִם לְקַבֵּל עוֹל מִזֵּאת הַבְּנוּרָה

כל כך ואם בלא לשמור כולן אינך
אלהם שזוכה וצא דוד והעמיתין כו'
שם שזכו אש יקיימו ו"א מצות הללו
וכן כל שם דורות של משה הולכין
ותמעטין אותו: רב ספרא. בשאלתם
דרב אחא (שאלתם לו) והכי היה
עובדא דרב ספרא היה לו חפץ אחד
ממור וכן אחד אחד לפניו בשעה
הסיה קורא ק"ש ואמר לו תן לי
ההפך בכך וכן דמים ולא ענהו מפני
הסיה קורא ק"ש סכסכו זה שלא היה
רואה לימות דדמים הללו והוסף אחד
מיתו לו בכך יותר לאחד ששים ק"ש
לו טול ההפך דדמים שאמת
כרסאווה שזאתן דמים היה דעמי
ליקט: (א) לא רגל על לא לשנו
(ב) לא רגל לשקור מתלה שאמר
אחלי ימושי (אבין) אלא שאמו הכריחמו
ועל פי הדבור דמכיון עלי קללתך
ונני מרגמנין עלי אחתאך ונכזבה
דלא ימון לוטוטי (על כרין): והרפס
לא נשא על קרובו. לא סכל חרפת
קרובו: נכזה בעיניו נמאס. הנחמס
להקב"ה נכזה בעיניו על אדם
זה מחזיק שכל נכזה היה בעיניו אצלו
שנחמס עבודת כוכבים: שגיררו
במסע של חלים. מרסא הי"ד) ולא
קורא (וקורא לו רבי רבי): ואפילו
לעובד כוכבים. רבי שלא יתקן
יבוא להלוות לישראל דברית:
שוד על נקי לא לקח. אפילו שוד
הסיה רשאי לקחת: כגון ר' ישמעאל
כרבי יוסי. הסיה ארסמו מביא לו
שכר נקודו ומנו) ולא היה לקח כדי
להיות לו דייקן: כלל מעשקות. שלא
רגל ליעול לעלמו חרשית הגו
הסיה לו אדם אחד שכל לרון לפניו
א"כ"ג. יהיה כהן רבי ישמעאל בן
אליעזר משום דמיי כאילו עשוקו לכהן
הסיה רגל זה יקטן לו ממנוחיו:
אזעס אזעס משמעות דמים. אזעס
ומשמעות ומשמעות דבר זה לא ימנע
הוא

הולך צדקות זה אברהם אבינו דכתיב כ' ידעתיו למען
חבירו רבים מואם בבצע מעשקות כ' כגון ר' ישמעאל
בר' יוסי אוטם אנו משמוע דמים (ג) דלא שמע בזילות
עניו מראות ברע כדרבי חיאי בר אבא כ' דאמר ר' חייזי
על הכביסה וכתבי' הוא מרומים ישכון [וגו'] אמר מיכ
יומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואורבת אמת
אהבת חסד זה גמילות חסדים והצנע לכת זה הוצאת
שאין דרכן לעשותן בצנעא אמרה תורה והצנע לכת
חזר ישעיהו והעמידן על שתיים שנאמר כ' אמר ה'
שנאמר כ' אמר ה' לכת ישראל דרשוני והיו מתחמ
כולה אלא בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר
בנביאיות גזר משה רבינו על ישראל באו ארבעה נביאי
יעקב בא עמוס ובישעל [שנאמר] כ' חרל נא מי יקום
כ' ובגיים הם לא תרגיעו בא ירמיה כ' ואמר כ' הלך להר
יחזקאל וביטלה כ' הנפש החוטאת היא תמות משה
אמתת בשופר גדול וגו' אמר רב מסתפינא מהאי קרא
המתבקשת דכתיב כ' תעיתי כשה אובר בקש עכרד אל
לה מר זוטרא כ' דלמא כאכילת קישואין ודילועין וכב
עקיבא מהלחן בדרך ושמועו קול המונה של רמי כ' מ
עקיבא משהלח אמרו לו מפני מה אתה משחק אמר
שמשתחווים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים ויש

זה דבר גנאי וזוהמ והיינו דמיין לשון שמוק: כגון רבי אלעזר ברבי
שמעון. והשובר את המעלים (י"ח דף ס"ה) דומק רישא מאדוניה
ואיחיו לאיחיה בחלמא ואמר לה האי דשמעית ביולמא דלורבא
מרנן ולא מחאי דמכנעי לי אלאמא כחיו הוה רגיל לקדקד כן
ולחייב החסיד המכנה עניו על אומן

הפעם שלל מיהר: זו הולאת המה והכנסת הכלל. דכתיב זה לכת טוב ללכת אל בית אצל מלכת וגו' (ז: זא ישעיה בן אמוץ. כל שעה דורות של מטה היו מחמטעין: חזל נא. אמה גרבה שחממר משה יסעין ישראל בטח דדד עין יעקב כלומר אמתני יסעין ישראל בטח כשחיו דליקוס כעין יעקב: מי יקוס יעקב. מי יוכל להקום חסיד כיעקב כי קטן הוא קטנים הם הטובים כשחיו דליקוס כיעקב:

מכאן ואילך מפירוט רבינו גרשון
הנזק להרעיונו ישראל. שהיה להם
מנוחה בגלותם: כשופר גדול וגו'.
ובאלו האזכרים בארץ מלמד שלא
יהיו אזכרים בין העובדי כוכבים:
כאזכרים המהפקשים. וממלכת לאחר
זמן: כאזכרים קשורים ודלושים.
שזכרים מקדשים ומקדשים אין
אזכרים: מפעולתו. בית של רומי:
(א) ומה לעובדי רומנו כך. שמשמחים
עבודת כוכבים שלהם ויזכרים
בהשקט ושלום ישראל ששועין ראונו
על אחת כמה וכמה שישלם להם
שכר טוב: קרעו בגדיהם. דרשו
ליעזר הכי: והלא אזכרים במקדש
ראשונים היה. ככתוב בספר מלכים (א)
וכריה. מנביאים אחרונים היה שהיה
במקדש שני: חלל הכתוב בנאולתו
של זכרים בנאולתו של אזכרים. כלומר
שפועלותו שניבא אזכרים שאמר
ירושלים לעמים מהיה וזה הבית
לכמות יער (נחמקיס כמו כן עתה
להחמקיס דברי תימומים של זכרים
שיצנה בית המקדש במהרה בימינו
אמן סלה:

הדרן עלך אלו תן הלוקין
וסליקא לה מסכת מכות

יחד אוטם אנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע
ען אשר יצוה וגו' ודובר מישרים יזה שאינו מקניט פני
בן אלישע נוער כפיו מתמוך בשוחד כגון ¹⁰ר' ישמעאל
א דצורבא מרבנן ושתיק כגון ¹¹ר"א ברבי שמעון ועוצם
א בר אבא יזה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות
ה והעמידן על שלש ¹²דכתיב 'הגיד לך אדם מה טוב
ה והצנע לכת עם ה' אלהיך עשות משפט וה הדין
המת והכנסת כלה ¹³והלא דברים קל וחומר ומה דברים
דברים שדרבנן לעשותן בצנעא על אחת כמה וכמה
שמרו משפט ועשו צדקה בא עמוס והעמידן על אחת
קוף לה רב נחמן בר יצחק אימא דרשוני ככל התורה
וצדיק באמונתו יחיה אמר ר' יוסי בר חנינא ארבע
ם וביטלום משה אמר ¹⁴וישכון ישראל בטח בדד עין
יעקב וגו' וכתיב ¹⁵ינחם ה' על אשר (וגו') משה אמר
יגיעו ישראל משה אמר ¹⁶פוקד עון אבות על בנים אמר
¹⁷ואבדתם בגוים בא ישעיהו ¹⁸ואמר ¹⁹והיה ביום ההוא
ואבדתם בגוים מתקף לה רב פפא דלמא כאבידה
א מסיפא (דקרא) ²⁰ואכלה אתכם ארץ אויביכם מתקף
ר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי
פלטה (ברחוק) מאה ועשרים מיל והתחילו בוכין ורבי
ם ואתם מפני מה אתם בוכים אמרו לו הללו ²¹כושיים
יין בטח והשקט ואנו בית הרום רגלי אלהינו שרוף
כאש

עין משפט
גר מצודה

א ומי פיה מהל' דעות
הלכה יגן:
קלו ב מיי פיה מהל'
מלכות ה':
ג ומי פיה מהל' מלוא
הל"צ טוש"ע י"ד פ' קטו
סעף א':
ד מיי פיה מהל' דעות
הל"צ פ"ג מהל' חובל הל"ו
טוש"ע חור"ט פ' טכ סעף
לט):
קלו ה מיי פיה מהל'
אסורי ביחול הלכה
כא סמג לאור פ"ג טוש"ע
הל"צ פ' א סעף א':

תורה אור השלם

[illegible][illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones